

जिघांसुरन्वगामित्यन्वयः ॥ २१ ॥ पूर्यतः शत्रुतत्त्वमार्थः ॥ २२ ॥ शब्दप्रति शब्दलक्ष्यं कृत्वा ॥ यद्वा शब्दावगतवैध्यं प्रति गजप्रेप्सुर्गजहृत्पञ्चवध्यं प्राप्नुमिच्छुः ॥ तज्जिघांसया
शरमुद्धृत्य अभिलक्ष्य संमुखमपातयं ॥ २३ ॥ यत्र निशितं बाणमुचं तत्र वनौकस आरण्यकमनुष्यस्य बाणाभिहतमर्मणस्तोये पततो हा हेति व्यक्ता वा गुप्तप्रादुरा
सीत् ॥ तत्र भूमौ तस्मिन्निपतिते सति मानुषी वा गभूत् ॥ २४ ॥ २५ ॥ तामेव वाणीमाह ॥ कथमित्यादि ॥ अस्मद्विधे तपस्विन्यजातशत्रौ प्रविविक्तां निर्जनां ॥ रात्रौ अप
निपाने महिषं रात्रौ गजं वा भ्यागतं मृगं ॥ अन्यद्वा श्वापदं किञ्चिज्जिघांसुरजितेन्द्रियः ॥ २६ ॥ अथांधकारं त्वश्रौषं जलकुंभस्य पूर्यतः
अचक्षुर्विषये घोषं वारणस्येव नर्दतः ॥ २७ ॥ ततो हं शरमुत्पृत्य दीप्तमाशी विषोपमं ॥ शब्दं प्रति गजप्रेप्सुरभिलक्ष्य मपातयं ॥ २८ ॥ अ
मुचं निशितं बाणं अहमाशी विषोपमं ॥ तत्र वा गुप्तस्य व्यक्ता प्रादुरासीद्वनौकसः ॥ २९ ॥ हा हेति पततस्तोये वाणाद्वाथितमर्मणः ॥ त
स्मिन्निपतिते भूमौ वा गभूत् तत्र मानुषी ॥ ३० ॥ कथमस्मद्विधेशस्त्रं निपते च तपस्विनि ॥ प्रविविक्तां नदीं रात्रौ उदाहारं हमागतः ॥ ३१ ॥
इषुणाभिहतः केन कस्य वा पकृतं मया ॥ ऋषेर्हि न्यस्तदंडस्य वने वन्येन जीवतः ॥ ३२ ॥ कथं नु शस्त्रेण वर्धामद्विधस्य विधीयते ॥ जटा
भारधरस्यैव वल्कलाजिनवाससः ॥ ३३ ॥ को वधेन ममार्थी स्यात्किं वा स्यात्पकृतं मया ॥ एवं निष्फलमारब्धं केवलानर्थसंहितं ॥ ३४ ॥
न क्वचित्साधु मन्येत यथैव गुरुतल्पगं ॥ नेमंतथानुशोचामि जीवितक्षयमात्मनः ॥ ३५ ॥ मातरं पितरं चोभौ अनुशोचामि मद्बद्धे ॥ तदे
तन्मिथुनं दृष्ट्वा चिरकालभृतं मया ॥ ३६ ॥ मयि पञ्चत्वमापन्ने कां वृत्तिं वर्तयिष्यति ॥ दृष्ट्वा च मातापितरौ अहंचैके पुणाहतः ॥ ३७ ॥
ररात्रे उदाहार इत्यत्र दीर्घार्पणः ॥ ३८ ॥ न्यस्तदंडस्य त्यक्तपरपीडस्य ॥ ३९ ॥ जटाभारेत्यादिना हंतुरपिलाभाभावः सूचितः ॥ ४० ॥ मम वधेन कः पुमानर्थी ॥ मनुष्यमांसे
न न कस्यापि प्रयोजनमिति व्यर्थ एव मद्बद्ध इति भावः ॥ परलोकनाशकत्वात् केवलानर्थसंहितं इह लोके च फलरहितं ॥ ४१ ॥ क्वचित् इह लोके परत्र वा ॥ यथा गुरुतल्पगं न सा
धु मन्यन्ते एवमेनं न मन्येत कोपीत्यर्थः ॥ आत्मन इमं जीवितक्षयं नानुशोचामि ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ एकेनेषुणा दृष्ट्वा हतौ ॥ अहंचहतः मद्बद्धेन तयोर्वधस्य सिद्धत्वादित्याशयः ॥ ४४ ॥